

Denk.

Jan Minx

Denk I.

rapočat dne 17. VIII. 1956 a končí dne

Ovdo sežil byl

Jan Mink

nam
Audiat omnia parcer
genus humana cuius per retinum nefas.
necius est retinum fugere et sapientia prima
stultitia caruisse.

(Horatius)

17. III. 1936. Brno

Nědy jsem myslel, že jest jíč příliš posléz na to, abych povídal
práv sbírky vlastní deník. Přeprve když jsem přečetl Gideho roman
"Madame Bovary", poznal jsem, že nikdy nemůže být Gide,
kterého pokladám za vynikajícího spisovatele, jpsal svůj deník od
rozdíluži až; ja' počítám na sklonku svého sedmnáctého roku.
Byl jsem k tomu sice od této ještě dívce využíván, ale patří to jí
a ne' povídce dečati nero, ak když to samu uvařím, ka hodiny!
Buď mi to sice na rádloku působit obliče, doufám však, že
si bude myslit a budou kde větve rannu amena ráte své květiny.

Dnešní den sam byl poněmčí deník pojmu. Počalo to poezem
nebohosti me' profesory německy, poslavade se často při vyučování
muzi. Mám rábeč často sklen smalt a krávě ve chvíli, když je nejdříve
zařebáki na chovatci naší včekáni. Včera poledne jsem byl hrát
u mělo koleg Mikoláš kachy jestě vlastnímu kamazadly (troch
Chvalal). Jako opačky při takové příležitosti jsem srdí všechny sice
méně špatnými. Dospal jsem si tak, že můj nejlepší přítel Chvalal
se sbratřil a deset pouváděk pej si nechec nechal odkažit odcítodne.
To na mne působilo zpissoum někdožajícnim. Také jsem si s mím
pak večeř na kostru v Pražské ul. a tam mi řekl, že se dívá, že de-
lánu se sebe takového bláka. Opravdu ryskyšej a u mne se taky mui
na lody: jedou filosofují jak ředepaticele člověk, posadí blázny
jak malé dítě. Boludíky půvabila u mne spise někou k vásni-

mu. Zapomel jsem ještě poznámen, že včera o představce se se můžou
hovíta profesorka Dr. Kahovcová, jako v opakovanu za to, že jsem s ní
dolil tanečí na dřevostavnickém večíku. Tisouc mužů dala na sklonku
na plzeňského článku, na který se jíž kázalo. Taneční
rámcování a to hlavu zatek. Po dnešek končím, jest už 4.12 v noci.

18. III. 1936. Záledek

Dnesek sliboval byť dnešním klištu a ará na výjimku o čestné, kdy nás ji prof. Falová překvapila svým zkoušením, jímž také
byl. Odpoledne jsem vedle jinotisku učil telo do kuchyně a ma-
nil se tam vyprádat nějaký rámcový sociologický spis. Objevil
jsem pouze jednu. Tam kuchyník Bláha se jako obvykle chorval ke
mni větvi mile. Tedy den zkoučil dolče.

19. III. 1936. Vobala

Den kdy jsem ráván velice zklamáním. Dopravovali jsme českou
kompozici, z které jsem najisto cíkal jednotku, ale net, jsem
prosim „dobrou“ s.j. učila byla oceněna jako prvnína. Doufajme,
že to bylo pouze sledem na vyměšané čárky; očekával jsem
aspoň poznámku, že obsah učoby měl pouze průměrný. Také mni
vylkla, že na vše se dívám což socialistka. Nemohu to pochopit,
poněvadž jsem se nikdy bluboci o socialismus nekajímal. Musím se
nějakým radikálním způsobem odmítat vyměšávání čárek,
protože mni to jíž kádnu vadí.

Dnes je somu právě rok, co babička v načasové knize říkala asi v té
řánu při svatbě: „Až dorůst jsem“ ještě počítané nevěděl, že je
jí už na svou svatbu. Bylo to i když proto, že malá holčička přijela
do Brněnska a já jsem ji všel rucejí v drahokaze do ruky,
někdy ani to ne. Jisté malinka sedí vpravo krovu venkovají. Až do
výnětku zcelazela poměrně malou lidmi.

Mámu a májko si jí když k hranici své povárenské náladě. Mne někdy
zakrývají neuspěl se škole až přišlo demobilizace. Vybudovala skvělá
říkol, ve kterém obyčejně neuspěly přeplňují. Právě nebudou smut
si být tak jist svým a dobrým výsledkem, ažpon svého so nechá
zakrývají tafku.

Tetřvi hod. přinesl z Načerny, můj nový oblek mám a nějakou
caslost. Jen nějaké resta, ale mám dojem že to bude příště klavír
při sancemi. Chci jsem ho koupit nebo na „Stoku pro klenu“, náříkák mne
nepuskli a tak jsem řek spal. Zato ne do dřív a řek jsem.

20. 1. 1956. Nechte

Zato nedále byla promarněna. Ráno, když jsem vstal, že obora ještě
načernou kamzíkla, myslil jsem, že si ažpon píkně zaherálím. Ale led
nebyl dostatečně silný a klesání nebylo otevřeno. Tak jsem až odpo-
ledne procházel po trávce. Po tom jsem až dodal kruh uhlávýmu.
Debatoval jsem s řeckou, zda ještě správné, že Žemličk (spolužák) chodí
zdejší s Alenou Wollenovou s včelou v rukou její malky. Ja jsem tvrdil,

že to vypadá jako vnitřní krasnost. Jen na to, že je Alen neboji
poněvadž je to rozmračená dívka. Ale en général to správný nárys. Tím se
skončilo. Nicméně jsem tento písničku všechno řekl tak nevylozeně, že
člověk neví, co jest správné! Neleli byli všechny tato staromodnosti a to
supermoderní a množství obří nezdá správnou. Konečně. Tentokrát už celou
proložku mám silně bolesti hlavy, jako už dlouho ne.

7.11. rozhodlo se, že na dělostrojnický ples neplýtvat, poněvadž je o potahu
a hned malo v úterý je Yamaguchi. Nestalo čas na to, aby se představil
dalo do představu.

21.11. Pouzeček:

Opravovali jsme matematikou a miž jsem si cítil všechny svéjské
znamky, ale byla to avšak, poněvadž jsem špatně napsal klasickou reč, a
až kolik jsem myslil, že ji umím. Odpolehl jsem byl beznaděj. Místo toho o českém
řečnickém vyučení, které přednášel jeden lektor a ještě nedokončil.

22.11. Klesy:

Nečekané neboť mi se zádne kompozice jednoušku. Z latinské jsem miž
chrátil klesy. Moži jsme dle ně, poněvadž každou jde různou praxe domluvy.
Miž jsem vyprávěl dopis do Anglie a do Francie, že ho dostane ještě
o vánocích. Po obou jsem tel beznaděj a kuskal jsem na klavíři až do 7.
S počátku jsem se obrávorval a bokly mne mohly, jak jsem se korektoval
a dočala se mne tam libilo. Maximilián přijel Karel a sancovitě ne
byl posíval na klavíři a zlobil kluky.

23. III. 1936. Šlečda.

Dnes jsem po celodenní praci vypravil dopis Městskému dobrodružstvu. Dopoledne jsem se u mluvčího řídila až k písářskému, ale nepřešel nikdo. Zdejší muzeum přemýšlal doma. Dalo se do místní a pak padal můj. Na klenotě jsem ráuce měl, povídala tam byly pravé malé dílny. Dnesko jsem po této městečku měl, ne.

24. III. 1936. Čertek.

Yest to už Šlečdy šlo, ale přišel mi jaký kádý jiný. Dopoledne jsem se vracela do Pražského a setkala se s Monikou Lámanou. Kádý kádý jíme Laďku a ten mnu převrátil na vopoledne, aby domním jíel autem do Jičína pro kád. Váhal jsem, protože jsem chtěl počítat seno a mluvit obehodování můj největším venkovem. Dopoledne jsem tedy k nimu přišel poslatecem jako kád a po delším čekání na auto jíme se vypravili. Kád se nakládal jako obyčejně za nás a ocas, ale už se mnu to nezdá tak kouzlin, posuvně se jde velmi rychle. Když jíme jeli kád, mohli jíme pouze jednon rukouval. My jsem totiž kádům bradu na levém kole zahnutu více a tak při náhlém záberci měl Laďka co dělat, aby nevypadval.

Téda nebyl nijak zvláště, dokonce jsem byl mocen dál. Kádové kád lach za všeobecného souhlasu, ale skončilo to velkým rozbělením. Všichlfy pro mne nepřistaly.

25. III. 36. Paček.

Dopoledne jsem byl s Laďkou v Biografu na Dobrodružci studoval psů.

Je to film sentimentálně-vánoční. Šlo by mít 'zakoučení' k činu vracení.
Práli jsou nažadu nejde o real. Tak jsem choval tak, že s holkami.

26. 11. Golota

Dopoledne jsem se setkal se svým ideálním kocourem v Praze; Maříkem
vnu. Přeprážil jsem se k nim a potkal je na Silvestra na Litoměřicích. Chetl jsem
na odpoledne nieso mluvit, ale marně. Tel jsem se, že budeš.

27. 11. České Noviny

Dopoledne jsem se spolu se svou snoubenkou jsem přejel k kněžky.
Výsledek opět negativní. Dopoledne jsem byl hodinu na prodejně smalinkon.
Tel jsem jí, že jsem kněžku přejel a malinka hned vyslovila starý, zda je
dostavu třeba; měla holo psají i k vyfoučeným knížkám zakladajícím životem.
Zufam, že se mi to nelíbí. Tel jsem řek kněžku.

28. 11. Pouzdro!

Obyčejný den. Dopoledne v Praze koupil na klavíristi.

29. 11. Mož.

Náš koutek obdržel mámu celkovou výmu a nazvadili, že nám co nejméně
chodí vnu. Ale v říjnu přišel pro mne Lalla. Libral jíme se sedly a řekl: Libovou
abychom si odtáhnuly spálivé nejake kněžky pro domácí četbu. Cesta nebyla
dlouhá. Malinka říká mas kouzela dala nám něco se všeobecnou a poslala
nas na "Nový rok" k E. Sam Bush. My jsme kouzli ale pak jsme
se (Lalla) nazvali a vrátili se domů. Dopoledne jsem vlastně něčeho
brousil. Když mi měla Lalla rozhovor, že na kněžkách je jiný moje ideal

tolik Tautermannova, nebral jsem knihu a sál. Do koutu jsem se smluvil až po č. 1. Řekla že knihu am přijatou.

30. VII. Chodila.

Dopoledne jsem se vyzvedl a měl i s členkou. Počátkem jsem mohl odjídat s malinkou, k Babičce, kde se mohu naposadit na novém žáru. Ona řekla, že ne, a ja, že to je gramaticky správné. Hodně ji to rozložilo, takže po minuti hostila kum dopisem. Ja jsem se rozčílil a myslil samozřejmě vronosil. Takže to už dalo. Než jsem šel na chůzku, alespoň skoro dalo. Byla tam větší parla. Všechny jsou se ponos a t. s nimi, při tom se ale dříve dalo od ostatních. Pozoroval jsem, že má hostební plachou povahu jako já.

31. VII. Chodil.

Dnes je Silverstein! Váš o sobě se městím nijak plavuodně, pane se šířím, posíráte reče budu hanebil. Po všechto jsem šel na led. Byla tam parla jako výjev. Když jsem se zouval, abyž šel domů, říkala a deklala až jsem byl holen. Tak jsem se nebral a dopronal jí. Olára Silverstein je mne tak nelibita, jak jsem čekal. Zdala se mi toho všechno pečlivě mimořád. Barví mne pouze lasec. Nejmílaši člen naší společnosti, sestřenice Čírenová, byl hodně veselý. Mladala až! při lasečku. Po trati jsem šel domů.

1. I. 1957. Dalek.

Byl jsem v biografu Krali Chaplinovi „Moderní dobu“. Jelo alegoricky film socialistický, zakrocený proti vynucujícím penězům v Americe. Ale jak

8. Informacím si z výroku o biografii se říkáválo do míst kavárna Pekárna podle jména to míst. Nejdříve jsem řekl, že když a vynecháte n. Když je pak výrok kavárny, upozornil jsem jí na neobsazenost těho. Když si pak dlela legrači, když jsem byl uveden do výroku, ale já si toho věděl, nejdříve.

jsem významoval, malo kdo mi rozumí. Pak jsem končil.

2.I. 1934 Liberec.

Kam stále hledám mluvčího pro celý Liberec. Je tak nevážitelný aranžér, když nevíme, čím to je Možná být, že mali ráda oblečení a jsou sám plácení doma. Tímto lze, ale žádat mě všechna kluky i dívky, že svou mluvu. Ya jsem věděl až do 4., a když přišla T., řek jsem taky Anna si všechna sukni. Bál jsem se, jak a když prima, že to volva říkáte správně. Nicméně jsem ji doprovodil, ale na mostě jsem na drážce, kasketeli jsem dlas i jí malý, což mne přimělo k uchupu.

3.I. 1934 Náchod.

Dopoledne jsem řekl do parády, abys se vydal s Ládou. Polkal jsem T. a chtěl jsem ji horšího roztáhnout, že bylou se smluviti do biografie, ale ne jsem ji povíděl. Dopoledne jsem jí řekl, neprácta. Tak jsem vyskladal doma a vydal. Nicméně odjel Karel a říká, že ne!

4.I. 1934 Pardubice.

Pronájem skoly v novém roce minul říjen, nekonalo se. Dopoledne v 5 jsem řekl mafoli T. Polkal jsem ji s její kamarádkou. Když jsem se a myslil, že na náměstí se rozjezdou, ale milá vlastníkka ji vypvala, aby si do skoly po obšati. Vysnul jsem významovat aře a Pavel řekl mě jistě řekou, legrači, když jsem to říkal. Ya všem nevím, co si myslí.

5.I. 1934 Mladá Boleslav.

Dnes ráno, jak objedl slála T. u vchodu do skoly a mimořádně u

9

na mne, ale es mne to jepladne. Den byl růžec neby. Nečtu přijela malinka. Dívka mne měkkou smokingovou košili, sýkanou rukávce a peknou kravatu. Dala přání k radošosti.

6. I. Chrádla 1934.

Zasmáme se zde. Postav rozhodně jsem uvalen. Mocne' si, ale je velký nte. Na korsu jsem etto mluvil s T., ale zhroutil jsem ji. Aži se dpolíčme na led nevítele. Pracoval jsem „Budka říje“ od P. Horand-a a moc se mne to líbilo vyma celkové tragické pojety.

7. I. 1934 Čtvrtok.

Ta prof. Němcov jsem si přejel Anislochovou „Politiku“ český. Tu mne da dál jste růžky sest, abych to mohl pocovat "ja jsem říšák, ale jsi mé knalosti větší, to byla vlastně ta". Ta článek nebyl, třebaže byl na naloženou rukou. Byl rečnický s něčím el snaxil jsem se ke všecku sít navrát doba, ale neto to. O Němcovu jsem se moc dospalil na jara. Něco díl si rády neboven „Hole“ a když mi napovídali, flotila. Byla už doho velká legraze a Bramborova se plala, co se díl a Karel už díl, že ja mu vše napovídám spustit. 185 mi to nedalo a řel jsem do práské, abych se vlekal s T., ale svou opaknost jsem ji mniul. Na mň průčivem nálaalu až mne do muk. Vlnora budu mili rečnické oněmu. Klenuté už tak vzdal a řek!

8. I. 1934 Rašek

Den když jsem mne nenechal. Poře jsem se lezl na žebek.

9.I. Chodola 1897.

Někni slavnostní den. Karel mne přivezl pokraj kalendáří, ale všel
svůj sakoré skalobý, až mne to mělo kouzlo. Těčer jsem byl na
důstojnickém reprezentačním plesu. Moc se mi ne líbil. Měla na tanco-
vání dost a všechno částečně fotografováno! Kalovcová měla koncertní
šaty, které jí slibovaly. Jedna neprájemná věc byla, že se mělo spustit
krev k nosu. Českou veršku jsem tančil s Milou Šafarovou a vzpomínky
jsou na nase první tanecní vč. 1934. Jan proplekl plesu dřív
kolářek se mi moc nelíbil, ažkoliv měl mnoho hezkých rukama menší.
Nejaky jeho mladší ženich (možná syn) byl, květový ples. Líhal
po salón jako kůň. Přeslost je už hezká, ale osisko mne shodí. Gébel
jsem oplal až do vedení, až do té tanecní. Hněba (Korejs) nebyla nejlepší,
ale občas hrála všechny valčinky. Máme ten dojem po Kalovcové
se být nejmladším členem kolektivu fotografického Schueberhoffa.
Těkal jsem, že na galerii bude t. a. ale hezky mi ne.

10.I. 1897 Neděle.

Ráno jsem vstal jako obvykle v 7h. namíchal se a šel do Františkovy. U Žádron
jsem se zmluvil na 4h. na klavír. Do té doby jsem chodil jen malola.
Počas dopoledne jsem se zas probudil a jechal na trutnovské haly Blázen. Karel
jsem zde spatřil v 8h a poté jsem ráno vyspal.

11.I. 1897 pondělí.

Prof. Gačha měl objevit ve škole obrázkovou zákon a to právou. Když se
podlepisoval levíčkovou dítali jsme si užíval degraci. On se nás smál, ale bylo

videt, když to se boli. Doplodne jsem celkem mě nechal a dál na senz spal.

12. I. 1834 Mlouzy.

Dnes včerajší žurnánní pád. Ve stole a do propraví několik sloupců
se vysídl biblák. V dolním nejvýše lameníku a sektářském dovolení
lamečil. Poškodil bočnímu jmeni jisté Maryello napadl některou kompozicí.
Nedalo a travalu jsem už bylo doslova. Dal poškodil bylo ve známemu přípravu.
Já jsem všechno nebyl schopen soudit. Naříz se také chystali a dalo mi
to mnoho práce, než jsem si sám písmátku, aby přiděl roas. Následující den
ještě na led, prudkou ránu byla. Následující den byl již v Sokolovce a mračil.
Když k nám zavítal jsem i sám v průvodu místních a všechny rány, když jsem
zde byl, také tam byla. Takže bylo hoscí a smrdotolivou
lámeníku jsem lamečil avakal. Byl tam také Karloš Falorou.
On vypadá a lameníje podle svého kritiku. Opravdu se dívám, jak se může
někomu líbit. U mne jsem také lamečil a docela zdejší levil českou loutku.
Rikala, že jsem lehce vypadal, jakoby jsem měl nohy na žurnánnu
obrácené proti mé ruce. Za to celos jsem se cítil velmi snadil kavil jak
zeke, tak své společnice a doufám, že se mi to podařilo. Příště všichni
odeset, když co jsem já do sebe vypal žurnánnu. Byl jsem také na galanii
navštívit T., ale bez jsem odesel, protože jsem vysocorval, že je sními
nějaká dobročinná osoba. Domnívám se odesel po rokence.

13. I. 1834 Hradec.

Miláni ráno nebylo příliš nadřízené. Matinka měla druhou náladu,

proložení latéček se se svá myšími skoro nekonal, až to bylo napádne. Pravdu po-
dohněl němečk na ladiu. Myška vyskakala, když jsem nepřečítal aponu
na chuti k nim na všechnu. Ja ovšem neviděl, když to tak mluví
a když myslí to mluví. Dopoledne jsem si peacoval. Poledne jsem navští-
vil Láďu. Ještě spal a Monika láčku mluví. Uměním jsem se na něho na-
led. Byl jsem tam vlastně sam. A se přišla poslat obraz, když ří-
ma' podnášené slépe slivo. Nečer jsem říkal tedy spal.

14. I. 1934. Dvořák.

Prohodil jsem se ke podivnou hře v 3/4. Nešlo se bylo všeck'. Těž jsem
z Láďou v 10 pro okénko do sklepa a pak jsem si do kuchyně pflouov lezouc
kolem rohů, kdež na nás vyvalovali oči. Pak ve sklepu, když jsem ří-
domu, mne zastavil řed. Dvořák (syn skladatele Dvořáka) a díval se k
si sami nosíme okénko. Vyloučil jsem mu, že je to pro legrači. Nevím
cože to myslí, ráčit něbo jen tak. Dopoledne byla ranná legrača nešloč.
Byl jsem jako obvykle napomínaný pro němečné, když se smíjí. Povídala mi, že se
později peckami my budou brát kysici. To by bylo obležné, když by
nám svému neulovění same' opakovali.

15. I. 1934. Dvořák

Zítra máme souvald české obsahy z domácí čísky. Nemáme
všechny jako ani hrdly a domafain, když to dopadne dobré. Domácí
opakování je doloženo. Byl jsem an' hodiny venku a pak jas něčíl.

16. I. 1834. Školka

Užil jsem užitá aspoň jedno opakování, ale zustalo pouze pří
německém počtu. Navštívil jsem Lásku Pavlovu. Tak jíme
krátki chvíli kávky a potom jsem si s ní hroutil nejaké sešity.
Počítal jsem vlastní makroscopou a občerstvku a prohlížel jsem hodiny.

17. I. 1834. Nestale.

Dopoledne jsem něl Karla matematiku. V 11 jsem byl v Praze.
Dopoledne jsem se něl a v 5 jsem byl s matinikou venku. Něco
rasnečení.

18. I. 1834. Pouzdeč!

Ně škole mne nerovalo. Byl jsem s předloženým opakováním. Nechal
jsem vše, až na lezovou nědli a řečela i řečlo mi legatu. Jak
jsem se od tabule, vypravovali mne kluci, užitá záma muon
posmek na expozit: kame se hnes! Doufajme, zd to dopadlo
dobre. Dopoledne jsem se něl cestující a rozhodl jsem si, že
celou cestu můžlám každou dovolanou.

19. I. 1834. Klatovy.

Opakování německé literatury. Byly všechny li koči. Jinak mne
nerovalo. Cestu jsem se naučil. V 6 jsem se byl posouvat na lete
řezaila kame T. A. Bartošovou, tak jsem choval svůj dospěl kolen
klvovitě a bavil se.

20. I. 1934. Hudečka.

Z českiny jsem se dal dobrovolně, a když jsem se při klášteru bal, kdy budu vyrovnat! Celkem jsem to uměl. Pánou jsem ji musel vysvětlit co myslím slorem „problematikálně“ a vlastně to nechystal. Doplodné jsem měl stále ještě dost nečtu. Uži se daří vyrovnat užka a českiny.

21. I. 1934. Čtrnáctek.

Při stěhování jsem se něc klášter, ale on nikoho dobrovolně nevyrovnal. Psali jazyk českou kompozici. Zbyla dvě témata: Vývoj umění podle Husinského a Gofmle. Psal jsem to druhé a dával pozor na leky a sarky. Velké políčko mi chybělo rozhodnutí, zda inskr. „prátele“ se píše s „i“ nebo bez. K mému velkému překvapení jsem byl vyrovnán na literaturu a německy; odpadlo to alespoň.

22. I. 1934. Čtrnáctek.

Konečně jsem byl aspoň s takový a uměl. Máu při napsání velkou 1. Umělci jsem se patla, když je měl, pojedam na lyžích do bed. Na to kontak jsem namákal hru. Jinak jsem nedělal moc, leda si přečetl zeměpis. Za pomoci můj rovna napsal té m pí „Bismarckové“ jsem očekávku a Moliérovou: „Le bourgeois gentilhomme“. Rodoval jsem se, když jsem se chtěl dostat.

23. I. 1934. Čtvrtek

Ze kemijském jsem nebyl a tak jsem vlastně měl všechny předpoklady
v řemesle gymnaziu. Od počátku bylo se všem učit. Měli jsme
být všichni také veliké, když všechny pro nás měla. Musel jsem
zabrat kluky a kupil různou. Tak jsem to snažil vymyslet
a všechno muži spravili. Máme se všechni vydát na autobus.

24. I. 1934. Neděle.

K autobusu jsem přišel přesně, ale byl tam pouze řidič Kratochvíl. Autobusy až na jeden byly plné. Když jsme všichni a s jistými
pochybnami čekali na příchozí Laďky a Miladu. Samozřejmě
první tak pošel, když už na ně nisko nebylo. Po této několika
se rozhodl v obecnici. Zde hož za řečením si nikdo v autobuse
opál, když nikdo nemá mezi prstom, aby se jelo na alianci.
Cestu a než jsme všechnou co a jak, byli jsme daleko v lese.
Mní to velké všechninu, ale všichni to všebe nevadilo, když
jsme Laďku a řečka tak rádi. Aby je to zastoupený byl každý
z nás, když přišli pošel a oslavil, jsme si všichni dovolení na
alianci. Cesta jsem vylezl k autobusu a když jsem
ještě různík. Na této místě řidič řekl jsem
že vystoupit na p. 11, aby dokončit všechny
za všechny pořídil nějakou náš řečenou a Žina Čížová. Všechny
dívky chování vekol mě jsme jeli všechny. Řečka byla kajícná.

Pod Štokem (835) nastavil nás p. načel Procháčka, ké nahoru je snížová
houč a on proto ke pole domu. My jsme se nedali odvážit. Když
si každý náš různý čepem a jelom. Nebylo to tak hezme. Do konce
jsme tam okotvali. Ta Boz jsme přijeli po větším či menším počtu
paček v 1. řadu byť všechno tam byl možný kabát, takže chla-
byla do posledního konku obkrouna. Kde se mne tam sítí, prošlo to
bylo upřímu jako v horách. Za chvíli po nás když k nám nadešly
krakou lávka a Repík. Těž se žepce jíme a dočerství, ké kamazán
Repíkem zlomil byť a kdy si ráno musel všechno opravit jiné. Bylo jiné
prvního. Záležitosti jsme si několik křesťanek a želenáček
a dál se na pochod domu. Jenž jsme přes sjed na Štoka. Bylo
to obrovské. Absolvoval jsem ho jen se avéma pády a to jen
proto, že proto mužů někdo křížit přes cestu. V 5 jsme dojeli
k želenáčkám do Obecnice. Záležitosti jsme se tam všechni koufali
a dokončili tančení. Repík jsem i suplakal a vykouřil jednu
cigaretu. Onar obřešený a nevistné postarál o Hötel. Do auta
si jsem a dostal elegančním pádem po schodech i slyšela
a v 8 mne přijal do svého lehkého náruče rodový drah.

S přípravou na pouť se vypadalo velmi bludně. Neměl
jsem ani matematickou úlohu, ani jsem se nenačal filosofii.

25. I. 1834. Ponocí!

Samozřejmě matematickou úlohu neměl nikdo. Musel jsem

sám ji vypracoval přes hodiny, která byla jednou z největších pokrom křesťanské matematiky až do „genia“. Logiku jsem se naučil přes latín a řečtinu, avšak vyrovnán jsem nebyl. Zato mítal poskytoral o českém obecné helly. Nedalo mi to a napovídalo jsem, že zde mne bylo počítáno s k mrtvou.

Potom mne zavádila na chodby a plala k mne co má se mnou dílat když komponice marně tak pesce. Bohužel jsem ji nijak poradit nemohl. Zeplala se mne svatý a čelo bude dátat malíři. Navíc jsem cizípis a ona řekla dobrá Koho k loko svouci, že čestitky budou mít záručí.

26. 5. 1834. Uterý.

Den byl velmi hezký! O ráno jsem se smál a o ráno jsem se tak, když jsem ani čist nemohl. Nel jsem se včas vstal s Mildaem, abychom si spolu na sv. Vojtěcha lyčovali. Kdo nepršel, byl silně. Tak jsem se ráno a dočela se mi to libilo. Připojil jsem se ke komuž elbl. a dývalo elbl. K nečemu přišel Clára. Potom jsem se ještě do Pražského Rohodou jsem se naučil.

27. 5. 1834. Štědrá.

Opravorval jsem latinskou komponici, kde jsem mít z. a skoliv myslím, když jsem mohl mít aspoň z zadostiučinu mne mít byla i k komponice české! Myslím, když byla vzorua co co vypracování a zpracování obsahu. A praxecké u. jsem chodil s Adou a Laciou.

Za dva roky, když se mu maskilla přilehlá do konecům chomíček, když je ale nefříjal. Močna, když by to bylo něco pro mne. Poškodil bych nejakejší by nedávají pán my. Ačka se kai nabízí, když mne opatří počádlem bytovouku karice v Brně. Dal jsem mu 25 Kč a určitě, co přiveze.

28. ledna 1884 František.

Teď škola se již nici neotvírá. Co se mne týče, nemám k němu strach pouze z matematiky. V matematice volal jen tak. Nel jsem očekával jednu veručku, ale mít jsem čas na všechny se pouze slib. Z většího jsem psal tak krátkopisem, že musel vyrobit jiného, když jsem leže. Na českém náru povídala rukou poučovou češbu. Ta je samozřejmě zajímavá myslí i českostředoslovanskou historii a mazl jsem si tam zohru hledat sol zdrojovým vlasti. Kudla jsem ji objednal a mazl. Vnějším nás pekácpila novou domácí četbu a opakování. Česky jsem si plísejst dobit. A "Bezpečná mi kůjáka, Le bourgeois gentilhomme" a ten větce jsem ho jistě pocižel. Někde se mne lhal.

29. I. 1884 František.

Na školní frontu nici nového. Talenta mne dal každámit k povídání povídání, eži telera v uškeli, nose a ušek. Vyprávilo tak říkavé, když mohu většinu jednoduché povídání, aby slíbil nici neodklad. Těl jsem opět po dloni do doby do univerzity. Univerzity jíž bylo brno, tak jsem se něč čím. Vyprávěl jsem si original až mohutnou doma kudla jsem se dal do. Se malakem imaginair a s povídání během jsem ho pocižel do 24 hodin.

30. 1. 1937 Dobrá.

Dneskem končí semestr a počínají poborem zkazání, k výjíce vyjmeme na choušku žáci. TM přichází k Činu s katalogem a hledí se tak nešťastně, že jsem myslel na nejhorší. Tak rázal nejdříve svatov. K mému největšímu pochutně měl s k mračí pouze Dráček, Kroel a Robuda. Když jsem konečně vysvobodil a oslavil konzultací, jsem zdrojky a vyznamenání. Dvojky jsem měl v etikety, matematiky a včetně deček byly jisté malvativy k deješti! Nelepkem vysvobodění měla Č. Čubrta i zdrojkami v četných a matematiky. Žemák měl stejně k mnoha propadly. Mělce k měmánym, jak k všechno problemům škol. Nejvíce mne udivila Robudova uspokojivá k mračí, kdežto ji jistě nezasloužila! Kdo nebyli ani převzati, ale každou vlastní spokojením. Po poledni jsem byl býval na lodi. První jsem ve čtyři desítky a rázal zvláštní spokojení skloněním nad Karloupu vyzvednutou, které obrazovalo pouze dvě čísky a matematiky a lešnopis. Na lodi jsem si koupil počasiny na všechny bývalky vylehl a pak jsem se díval, že někomu neješti, když jde brusil.

51. 1. 1937. Neděle.

Sel jsem brelo na kooso, kda nepolkam pamí měho ráze, ale karmelku mi ne. Doufal jsem, že bude aspoň na chvěti, ale opil mě. Pravděpodobně jela někomu peče. Matinka mne upozornila hodivala na film Charlie Chaplin, "A dívka záleskou se smou...". Sel jsem

s Adamem Kralochvilem a moje se mne to líklo. Dnešní rozevzetí se dílží do počátku května, nejmladší jednotlivé činnosti dosluhují odolivostní významy. Zajímavé bylo například divadlo za muzeem vše vedlechab: jeho ho neřešili, ale mne to publikum mnoho nepřivedlo.

1. I. 1834 České Budějovice.

Dopoledne se smluvilo, kdy pojedeme na Bočku. Po obědě rájil jsem Karla matematice. Byla to jedna z nejdůležitějších chvil mého agravadumského života. On totéž nejčetněji slíbcování oda následem nebo akademické prodele toho pak celé počítání vyplňalo! Potom jsem byl na klenoty. Pojedeme sedly autobusem v 9 hodin károvou směrem k prof. Dr. Černíkovi.

2.II. 1834. Klatovy.

Vstal jsem sedly v 7 hod. a zjistil, že už mne, ale před voda. Nechal jsem se sám nijak myslit a v 7½ hod. jsem byl u autobusu. Výpravnější příbyly první všechny dívky roční. Cesta se přihlásil A. Michalským ke bytu, a takto nepojetovan. Když ale uviděl, že ostatní jedou východ, nalakovali ho pro řeku. Jenže jsem až na Alšovku a obvyklou cestou, tři rozevzetí na Boč. U počátku to velmi klouzalo, ale pozdě se ruské vlny směl ostřít a pak to šlo cestou. Třechdy se jedly jsem absolvoval bez pastu karviných měkkorností. Na Boči jsem s vynaložením neškrtých sil byl přimákal, ale bez vlastního výsledku. Pak jsem následující obvyklou cestou přes Tok k Želenkovu, do Benešova. Pojedval jsem, abž jsem vytáhal 2 trouby z pod-

rátky. Prál tam taky Milota Polánek a rádil jsem se s ním o maluritum rečíku. Celkem jsem ale nic nevyrobil.
V 4 jsme odstavovali domů, když jsem si přál, abyste svůj obrysky pad slyšela po schodech až na silnici.

3.I. 1937 Chudá.

Dopoledne jsem opět pracoval na věničkách a užil Karla. Odpoledne jsem byl na kluxiště.

4.I. 1937 Člověk.

Dnes jsem věničky do koncila. Odpoledne na kluxiště byla krava, proboři holky a nám slále rozval kávky. To mi moc dopadlo, ponívače je sklon k lásku a člověk si tak každou svou jakjak kralky "pohyl na led".

5.I. 1937 Palek.

Pracovalu mě daje tak mít nebylo mi jichlo, na školě s klukama kávky. Dala dal dokonadu parádu, že pojedou výtra na břich ke sv. Ivanu. Ja jsem, se ale nepřidal proboři své domu mít načpláva, že se plasť mám mít.

6.I. 1937 Sobola.

Pracovali jsou jiné ukončí a tak mít nebyra' mít se řídit na cajové odpoledne. Po skončení jsem rádil kávou, abych se dlevedel, jaká byla jídla. Moc si to nechvalil. Rodilovali jsme se spolu na sv. Vojna a kastavici se m' lady. Když jsem se

mádili, že půjdeeme sánkovat. Cestou jsme ještě povídali Šádrov
holku s její kamarádkou. Kdo ale nepřišel, byli oni. Vlastně
mámu byl rád, že jsem se vrátil k výrobu domu. Dnes se totéž
dalo jednat pouze bez těkaví a my jsme mohli plnou rychlostí
narazit na strom. Konstatoval jsem, že je přece někdy kochání
dobré. Šádrovy hálky bylo odsudly.

7. I. 1937. Br. Kedde.

Ale naději jsem se probroudil do běloránu. Dovídal jsem
sobě, že na kořen se sejde ST. Ale, jak jsem v nejdenničejším
koutku mě dívce dívčí, mělalo se louny tak. Povídka odpoledne
do Sokolovny na Dobrovský líbezník nepřišla. Dovídají jsem
si dobré závěrce pouze na začátku. Pak byl letecký návštěv
tož jsem počítal z svou naději na příjemný tanec na
pohledi večeře, když se budu prokládat na Dominiu.

8. I. 1937. Roudnička.

Ve škole k našemu pětadvacátému námu bylo venámeno, že
menší Českina. Palon' se asi něco stalo, na lyžích. Odpoledne jsem se
hodil do parady, a v 5.15 jsem se přihlásil na Domina. Jak se
dalo čekat, nezatímnalo se přesně. Tam došel Chýkora přišel až
když se konečlo. První byla přislávka, když začala hrát fanfá-
ry. Když se postavil k lavičce a pak zklamavě povídal, že to
hrájí pamu cítideli. Jinak to bylo moc překvapivé. Českou budeš

jem lanačil s Vandašovou mladší a mocavskou jsem pracoval přimělil Žíku Čudráškovou. Když jsem mohl rádat, že jí bude předávka, těž jsem v Republiku dlela do akceřky a budoval. Předávka ale nepřicházela a proto jsem jí dal opět lanačil, ovšem i lehké kapky. Získal jsem nakonec plnou a ta dnes do akceřky. Ta ke své lehké jsem si vypočítal, třebaže jí pouze 2 kg. Tím víc jsem byl pečlivý, když jsem v peněženku objevil 54 Kč. Za čin jsem ovšem platit nemohl. Podruhé si však vše peníz sešel, protože všechno tak dobře dopadlo.

9. I. 1954. Klínec

Na Švýcarské výstavě jsem nebyl. Za to jsem si pracoval v apolođe i dlelođe. Dlelođe jsem zapoměl napsat, když včera byl jarmack až do jsem se setkal s T. Doprovodil jsem ji domů. Na konci jsem si smíchal dali schůdku, ale na obrovu n objevili její vodice a bylo po ranném! Práčekovinach byla v zámečku u babičky.

10. I. 1954. Klínec

Cestovna opět nebyla. Jinak už nevadilo.

11. I. 1954. Olomouc

Dnes byl slavnostní rohaření středoškolských rozhlasů a matematika slavnostnila drážďan meč říčanské výstavy v hradbách a kulinářské kuchyně a antiflorach. Získal jsem se ho, co to

je. On mne odpověděl, že se to zpívá v kostele a myslí, když
se to je vysvětleno, francouzština jsem si přejel hauou
Lescaul od Abbé Grivoda a velmi se mne dělal. Chtavili jsem
se, když jste přijde na Auskinu v reči.

12. 7. 1854 Falik.

Na Auskina nás má' jít celkem deset. Odpoledne jsem
slibil, že ~~připravím~~ tři vysvětlení. Třetí pak domů. V knihovně jsem všechno
se sam zase přejm a po malování a přejel si několik
dřevopisných knih. Nejdříve ~~na~~ ^{za} jednou řek jsem honkou za
nplnil. Cto nás tam ~~je~~ ^{je} dlej. Další vlastnosti se byly podávány
v bin. Dalo to, jak jen nás obratují v krytém, o řeči hod
pokraji. Bylo to celkem pěkné, ale nejvíce se mi měla mít možnost.
Prolo žádám tam vlastní příručku a když a když domů.

13. 7. 1854 Dobota.

O den příjezd jsem dostal za učbu napsal průbramský příruček.
Přebudova měl dnes naše české včetně 8. říjnu. Bylo
napísáno na prima antiquárním papíru a dokončeno címkou
rukopisem. Samozřejmě ho odnesl. Ja budu mít české
až v pondělí. Co se tyče k lamy od Grivoda, tak se mne slohově
dělal, ale jinak krátká je slabostem a ta Meller.

14. 7. 1854 Německé.

Byl jsem na krátko na korou a mne řekl jsem jí, aby

příloha odpovídá na led, ale pak se klesá, posléze byla se zastavena.
 Na klesání jsem sedal ve 4 pionýrské dřevě vzdálený cca 10 m
 neprůstřel. T. se tam však neobjevil. Mám takový dojem, že
 Vl. Prokopová mne mne bere, ale led nemá na sekání příliš čas.
 Jedna kresanka mne povídala, když byl ji nemohl přítomný latinskou
 skon kompozici, kdežto budou mít křížka. Ti se domnívají, že
 okládání mnu' ještě kresanskou latinu. Neček jsem si křížek svého
 pracovat.

15. I. 1884. Roudnice.

O matinářích padaly koule jedna rádoval. V této své kompozici nepsal a tak jsem byl zbarven naděje na rokly debakl.
 V poledne jsem ota pomáhal při karavolu prohlídky. Počítal
 právě T. b. Z předodpovídáním byl vysoký a neměl jsem
 o latce ani rádání. Do práce to dobrý, on totiž stál před námi
 sám. O českém pak jsem přednesl své křížek o „Nejkrásnější
 na hokejové!“. Rozněl vysoké dosky všechny a jaký byl dojem,
 se dozvídám ve středu. Smaril jsem se co možná nejmíň
 křížek neznamenit, ale, jak jsem se pak dozvídám, bylo to lepší,
 když jsem těl. Takhle pěkněšek o hokejovém molounu
 a rukávem své ukázoval na rýbku. Zdávalo se mi, že na rukou
 čid a přitom měval, kam se dívává, kde do listu
 nebo na výkres. Možíme, že kritika musela byt pro můj sládek

Casu odločena.

16. I. 1834. Mlaz.

Na západní frontě klid. Na něm čenu jsem ani nevěděl.

17. I. 1834. Štědo.

Den krízky mělo německého. Když jsem se došel do obce, až je pravdopodobné, že tam někam bavování se klučata nedají věnují se svého klidu. Všechni prohlásili, že se mužům souhlasí i s tím, že Drážďan. V Emou jsem o příslušce mluvil o tom a ona pak při krízce ruce opakovala po mně. Pak jsem se vše libilo, jenže zakoncem dne ji nedalo. Celý odpoledne jsem cítil němci mu.

18. I. 1834. Hradec Králové.

Na škole se nedávalo nic jiného než němčina. Když jsme odpoledne museli do svého palec a dopadlo to dobře. Zatím i s čtením se malé noviny příklad sekundární literatury. Dělá to dojem, že pečlivě vyslech byl doslova dělat.

19. I. 1834. Pátek.

Vrude klid jen klučci a hecni četníky. Když se vydali, než budou chodit až domou jednou vydání do kavárny a než se kulečník. To pravděrodně nam dovolili chodit do kavárny jen ve středu a v sobotu od 5 do 7. Pořád tomu narazil jsem kol s kleem, ale moc jsem se nehnal. Vásopisy jsem psalovat

na chvíli a tak jsem sedem kříčoval při pokusu. Když vroma
mádren jsem nebyl.

22. I. 1834. Doboda.

23. I. 1834. Doboda.

Doboda jsem se, že nebude kapisovat hrdý den, až se dalo
vyberi jen občas, když bude mít důležitějšího. Také čeho kapičkou a spor
pomíjíš svůj důvodu život. Ukalnámu totiž prof. Macounek při
philosophii, že malokarlovce hledá především psychologick., a vztahu
lidu v lakovém případě popisuje pouze dejství tak jak se jen všimne
povídavých, a to nemá žádat u nás. Dnes je totiž malokarlovci student
seba. Všechno ně správně vysklíčnout, a tímž plní našedního jménem.

Jdu sam, povídavci otec je v čestném rybníku. Normannemálo všem,
že jest také u N.C., naopak vědě roh nar. až se byl mne
něm v opravu ke komu se přidal. České říše jsem velkou většinou
u národně mne, teď sám smyšlení měřínský. N.C. rax, až je to
strana i ro. kapitalistů, je silná národní a skryt prosvětlačská,
povídavci pokládá říše ka národné nezáležitosti. Ja sám se poklá-
dám ka Čech a souhlasím se N.C., ale nemá zde u této strany by
byli ochotni mne pokládat ka Čech. Socialiste jsem nyní opět sym-
patizér svou materialistickou, až koliv jinak jsem proti socializaci, která
je skutečnosti normannemá nedocenění důvěrné praxe. Nyní ideálně
by byly byla strana skutečně prosvětlačské národní a taková

até do výnějka neexistovala. Až přijdu do Prahy budu se muset
pro měšťany k lidem stran rozložit a to bude velmi škoda, neboť
studenti na vodou jsou tam pořádicky nesatisfaktiví, ani jako všechni, a to se
mni protivně. Tedy se obléču a přijdu na přání Venuši Libušové, která
jsem na večeře schila.

28.11. 1834 Karel.

Venka ku hodinám půstel včas. Už jsem ihned k Brozánkovi, kde
zakoupil poštovní míli zkoušku. Tma se snáší a počítala
a představila mi už svému společníku MUDr. Ing. Kloboučínskému.
Rekla, že jsem nejlepší kluk ze Štětí a vše mi má záležitost
kolem všeho. Nel jsem v úvodu značný s kote a perským studentem
Dražkářinem, který mni dobré francouzsky, a tak možná
následoval konverzaci. Ten ale, až mič poštovní, vše nepřál, když ho
boli ruby. Jinak zkušený tam bylo dost. O předávce jsem měl s
Miroslavem Schuporou a se Zelenkem Černým a Ředivou. Převzal jsem se
této profi abstinenci, neboť jsem pili jedno Hampele za
červím; dálny ověnec této. Teora jsem si dal, když buď opily, ale přesto
mi to chubalo. Dokonce Ena pak prohlásila, že po každém
doutku jsem si oblekl tly. Po dnešku budu muset dát na to pozor,
jemu když vás ke hře! Jinak na výstavu byla celkem malá, 14 domů!
Po výstavu tak bylo všecky. Byl jsem také přijat v polehlání na své
hledisko. Jeden student mne prookroval, když mělám maturová

59

1 využívaním a Tausíkova se mne obavovala pro mě
včetně "jákykore". Této jsem ani v 1/2 domu.

Ostatně i zbytek neoučil všechno předem. Koncem října
mne prozradil, že se bylo již před rohem uvedenou návštěvou oblec
do výboru toho plstu, když nekdo o něm prohlásil, že je dobrým člověkem, i když
není organizovaný v N.P. To byla ostatně voda na můj žebřík. Tento před
poledne mne s Adou sháněl nějaké holky na odpoledne procházkou.
Mluvili jme se v Hradci, když jsme přijdečka dívčákovi, takže
přijde. Odpoledne jme se houžební a tu počítanu. Ta snadni chvíli ita,
ale pak nám i v Hradci někdy řeknu do biografu. Samozřejmě má takoví
jezuitskí rozhodito. Do biografu jme si pak zavolali Hlastu a moe jí vysadila
aby se vydala i slavnou osnovatele říše, s kterou jme měli totiž vžebec
mluvit. Dala se rozhodnout, že je všechno vlast, ale já měla mluvit sponzor
v Hradci, poněvadž stále proklávala, že říšana má k tomu důvod, a ona
mne mručí a řek a pak se mne tak rozechutá. Proč jsem ji pak doprovázela
domů, ač jinak jsem se rozhodla sponzorem rozechutat.

5. II 1837. Příčka.

Dnes byla včera přednáška v alliauci a sice v historických řečnicích
francouzských. Abych tímě opatřil její posluchaře, vysámal jsem jí to
a porval, aby přitla. Přednáška byla vyučena na řeckém.
Proč v ohledu na přebeamskou přímožství dostavil jsem se
v 1/2. Všechnu do místnosti a několik kolem stolu po vše

pocítilé mladé dívky a tomu jíž mne rezala p. Žámecková, abych počkal do 9h. "Kolem jsem řekl, an' rvor" abych neříkal během počítání a za chvíli si uvídím, když to byla pravidelná hodina pro záčátečníky. Takhle jsem někdy vzdal v karátní a těl. Illustration a dozvíděl se, když měly přírodní rodu výry na kameníkou a točí soubor stranou k korálu obrazem směrem k předlovyhoznamen. Vrátoši nad hruštu počítalem jsem se dočkal 9 hodin a těl zaujmouti se' mimo maz půbem žijími francouzi". Všechni starší si sedli kolem velkého stolu, pouze žabínu francouzské dámky: Žámecková, Lilecková, Želáčková a Černá si sedly k malému stolku vedle. Tím se oráči rozhouzeli k francouzské konverzaci a já, také, posuvadě jsem mohl sednouti s nimi. Těcél s námi ještě jeden Němc, zdejší akademický kluk mnil skoro také jako já a tot jsem se s nimi hrál. Ostatní jen tak kopali. Těcél společen jsem oráčům nebyl. Jediným kladivním výpadekem bylo, když jsem si přejíždil Gil Blasa, když je jednou k nejzajímavějším knížkám, kterou jsem kdy četl. Bohužel tisk knity je tak drobný, že main vaření knavy, byl si nechal jené něco vět.

5.II.1834. Paříž.

Ačto byl ten je opávanu velmi peklem! Dcevují to podle toho, kolik už do toho kresbíš. Takto kreslil jich je opávanu doslova: v pondělí

říkání biograf: Za záuměch červánka? ne představí alliance, dnes Moravský koncert a národní slava marockého prezidenta republiky. Dost jsem se své krovou filozofii až k epiku císařmu. Ne vše k vlastnímu, ale maxim dodali příbuzní zájtkům, kteří ve mne způsobili pocit spojeneckého (českého) a mítě se opakovat, abe našel, aby nepřijemné dojmy neměly vliv na mou náladu. Až dorazí se mi to dalo, vzdor různým opakujícím opakováním a dejevům, kterým se musím nášti, abe budu malovat a dejevům, kterým se opíz růžec neměl. Dnes rád jsem se ne když prohlásil, že pojďme na koncert filharmonie. Překvapení na snímku vás ještě se poukázal sám, pak k nám připojila Kopacká. Mária Tragacová se Stříbrnákovou a Žemličkou, který byl a sotva denkou se k nám růžec nepřidal. Koncert sám mne počít nechal, sebas byl velmi zpokojen svými rozhory na galerii. Ostatně, kdybych ho brátl předtím mnohým ještě jednou, všechny si nevšiml, že jsem ho již kryl. Dnes měla osudná Beambrová, že jsem nejdříve měl nepravidelná slova k SD a KS správně, ale já to ještě nepokládám za obzvláštní výsledek.

15. II. 1947. Miroslav Bendík.

Též jsem se rozhodl, že s Národní sjednocením mě nechají mít, ani jsem potřeboval Masarykovi a že mne nemí sympatick. Všechno, co budu studovat, zda práva nebo hnutí. Hnutí

je mne velmi sympaticke' ze domu dívčiny: 1.) libeří se mi
 slouhocej a byl byl velmi rád, když byl se tak jednou r kysli
 mohl objít k Brünnský'el. T. byl konkáli. 2.) Je to kameňkům
 meavone mužem vysí net prázdnice, poněvadž je všechné
 hledá si, že svatí nové přátelby. Naří jsem novozhotom, položí
 se na to dívaj se slavnostka majestkového. Uži se proto počal
 se svýcem žolou a pak se definitione rozhodl. V rodu jsem
 měl ji na bývalky maškary ples. Ale zhabile se to. V počadu
 přišlo parky, kde kempovala pí Gálkova, malka první říčky obec a
 leky červ. Tak jsem dal u Gálkova náu do počadku a řekl kdo
 máš. Byl byl vzdoru dobré potkalovat násť listy, ale dostal ho
 až ve skledu. Vyjeli jsme v 5/4 a vrak sešel do Prahy i Anče.
 Do Turnova jeli pouze obec se mnoha. Byla tam jí řeka Želva a Olga,
 poslední byla oršin, nejmíjnější. Zámeček byla velká. O polohu
 jsem vedl karbu a měl jsem se moc co dělat, aby ji se nemalo,
 když jednou paní kondolovala slovy: „Aby ten kalich byl rypit
 až do dna!“ Pan rabín se nás stál rozplaval na každý obec rukov-
 skou a díval se, kde obec nemá ve svém, případně lide oršin
 do rozparku. Potu říkam jsem poprosil, aby se septala svých příbuzných
 jak p. Šedivov rukávek vškovenských rukávek a p. Dubský, kdež
 je u Tolschilových rukávek obchodník rukávek, zda konink-
 lura neklesá. V tom případě, kde mám rukávek místo, studují

3

koružíma volama hubučkou. Galvána se vysouší aala nám
ole Amerika do Německy popakoval české drama a roman. To by se
člověk mohl i s tím vkládat. Vlastně mne už dříve jí písal 100 % k národnímu

Dosel jsem k zajímavému názoru na to zemědělství, moři moh
tak říci, že to je když druh paulínský a převládající. Nejméně totiž,
že podkladem života organického ještě vitální energie. Ta dřívější
bunky a lila a projeví se v působení hmyzem v různém
stupni slavajícího jedince. Je tedy vnitřek vytvářování nejenom energii
jako člověk, ale člověk má této a hlavně mořecké lepě vyvinut
a má schopností většího výkonu důvěřuji. Tato energie je současná
součástí většího energetického systému využitelného fyzikálně a má
také také stejně vlastnosti: je jí stálé stejné množství. Z toho
vyplývá, že i když člověk vnitřek tak má energie nemůže zlepšit
místo a přimět své životy až do další postupně přejít
v jiného jakéhokoli jedince organického a v působit u něj život.
Myslím, že tento názor nemá tak špatný a jsem opatrný k tomu,
kde by měl vystoupit jiným.

Konečně jsem předell Gol Blas a jsem jím nadšen. Je to kultura
velmi všeobecná při povídávání lidí. Menal jsem každou vysvětli
k němu píšete všechny slavné příležitosti rigorózum a dříve
vysílají ve svých nározech, i když jsou správné, poučují o vnu-
čenou velké koliky a nemíloku prospěchu ani nových věcí.

nášem aji jinu pamět. Neznamená to všechno, že člověk může být
bez charakteru, to ne, ale trochu pravdou přece, poněvadž nemá
neomyslný.

19. I. 1954. Palek

Tak jsem si já narozemíval odbyl se sváčkem. Práce přijaté nebyly
ponovovat a řekl jsem mu, že na člověk značí spárování.
Sobota jsem v ranném ve škole neusídlil, ale až do 12 jsem u někam.
Po domluvě mne vžali všechnu cestu do parady. O 10 jsem se
bálil na hejtmanství pro všechny listy a vydali jsem se s velkou
odvahou, až jsem se díval. Za hýdem pojedeme do Brna, jde o lešení
na povrch zámostí a spárování. Tamí Zámekrová mne přijala
dalsu rozmolu od A. Maurois, jmenuje se Climats a velmi se mne
libí. Rozhodl jsem se chpatit si nějaký pořádku, než a využít
si cítit a aktivit a pod. a když ^{zde} jsem už všechno
spře pamatoval a překvapivě se dovolil znakové literatury počít
bil.

1. IV. 1954. Čtvrtok

Všechny pořádky v zámostí byly re znamením Brna. Byly jíme
tam celkem 3 dny. Dobyl se mne tam libil, ač mám ten dojem,
že mých bratranců nebylo příliš nadějné. Mluvil jsem se slyšet
o svém budoucím zaměstnání a všechno dalo se, že o pořádku až
pojdu na práci do banky, to nejdříve do Dráva Kralové nebo

do Brna. To vychodíce, zda jíždu definujíce do banky. To by znalo
 malo něčeho obchodní jednotocenné knes. Nášm jistou pro so abych
 zároveň, co budu učitím kou, studoval práva. A co se mne běží, tak
 bych velmi rád nejaky ten doktorát měl. Při hodinách vlastním ne
 bud mít čím opisit. Ta práce jistě by mne aspoň na začátku
 dost hrála a mimo to mohly by mne dostať mořem naučit
 se obecné vědecky. Když bych měl nějaký program na nejbližší
 dobu. Dále bych vlastním jistě informace o této řeči poslat mne
 po telefonu svou slevou knihu. Proti vědám ještě
 Výpočetním jsem celou čestnou zprávou a zprávou až do práky. Tím jsem
 všechno udělal, poněvadž otec byl stále nezvěstný a všechnu
 věc, když mám představu a ubrat plyn až jsem byl a toho
 cely tříkruh. Tak křížil na všechny a že toho využíti působení
 rezistence matinky, a moje "Karel" jak se dalo předpokládat libovolně,
 když mami nejel, až tříkrát sam medail a myslal si matince.
 Ta a moje zlobila, protože se pak dovedela, jak se chvalil, že je
 sam doma. Nutný jsem ho učil algebrou a teorie jsem mu
 měřil a se neprchal. Karel se na mne rozešeloval, když se ho
 slíkyruji a matinka, že je macesha. Neboť ho asi ne měl.
 Proti sládku brněnským jsem upřímu austrál. O ně stále povíd
 a hledají. Hlavně mimo so je stále velmi arroganci, až tentokrát
 se choval aspoň neutralně. Už je ale všechno české, aby zde mne

spráceli a myslím, že souhlasu nebudete. Jste příliš rozdělené
povahy a charakter a stejně rozložení nemáte tak lepší polohu, jak
mám s jednou měl. Ostatně oba dva lodi nemají pro škola
a mne příliš velké sympatie, protože jsem jím slavil každou
a oni se proti na mňa klobí. Mni je žádat učitela a říkali jsem jimi
o někom, kdo je primus, je to pro mňa u nich tím nejzájmemnějším
vývozem.

Vzpomínám si, že jsem měl s Karlem několik dní před odjezdem
velkou nepříjemnost. Dvanáctej přijel z Prahy na prázdniny a měl jako
obvykle svého povídavého maládu. Když vystoupil z auta se očal
soustupil si na stupňáku. Musel jsem uhnout, vrata jsem učela,
a vrátil jsem na záda. Tač klobí jsem odjízdil, skočil opět
na stupňáku, ale ukončil a spadl když na dřeváku. Skoro
jsem ho mohl přejít. Ude k tomu všechno samozřejmě vstál nebyl.

13. IV. 1894. Klobí,

Te čtvrtlet namá sloužil voda naštěru splatil. Měl přijet
odpoledne vlakem, ale objevil se až v 6 h. Přijel během svého života
známým a to s aco 50. Řekl mi, že si právě v banu mohu
vybrat kolékoživo. Mni by se to nejlepše dočilo v Karlíných Várcích,
kde bych se mohl začít s úkladem počítat s výměnou.
O hlučného provozu však mne informoval nepřízny. K včerejšku jsem
měl chvalu známé domácí kory bunt, ale sloužil moc

37

nesváděl, protože druhý den mu bylo možné spalovat a dlečko
přešel autem do Prahy. Nejdříve nám pak telefonoval, že zaváděl
dojel domů. V sobotu jsme odšel jít na společenský národní klubu
"Přibomysl", ale nemohl jsem vzhledem k zadnuté společenství s
a kůží dal jsem domu. Není se větší v Česku s kněžíkem skupinou.
Dopravně je mnoho každodenných růček. Tak v Brně byl po mém
odjezdu velký kravat. Když totiž mají nějakého, když s nimi
nenímejí mít předstí. Kdyža nemívá o měkčí němí slovo, když
by pravé vzbuzovala něco, a patnáct bratranci samozřejmě
si berou k moci a mají na něj hodnoty svého. Pak je mě
něco naznačit. Tak letoš pan domácí někdej (je to studijníkolský
profesor plácavající doktorát) prohlásil, když je za lakových
pomerančů měl hebusle. Ostatní jsou stojí a kdyža neříkají, jak
Heinz je vysoko arrogantský kluk. Za druhého pan Dr. Pavel Klement
dal svým rodicům na jeho, kdyža s nimi krajně nepokojen.
Jak mohou na něm žádat, aby vedl práci svému dletemu
otevi a takopal se do lakového hukuda (Krumlov!), když byl
lak laskav a zkratil svá medicínská studia na 10 let,
aby jím mělší penky?!! Teď Buč, aby byl tak huboko morálne
nekter! "Příštěm jsem prokoukal celé odpolečené na Barrandově.
ale odpolečení lancerování mi valně nesváděl a když
jsem ve společnosti hostů, kteří se ke mě cítili máxi, vyzložil

všechny řeči v lete obrovský mysl. Taková řeč před holkami
mne velmi zlobí! Když mě je holo tak mluví kapovéře, mohu
počítat až budoucí kluci mezi němi. V pondělí jsem byl dozvou-
zen do konference opět v klidném vědomí vykonání povinnosti
veřejným řeči výsledek. Maturity působení budou v posledním
dnu tohoho měsíce a ústní výslech 7. října 1884 na přednáš-
nictví pana ředitelka brněnského reálného gymnasia. Jeho
oborem je čeština a německá.

30. 7. 1884 Pařík.

Čísomky jsou už sedra dobré a nebyly celkem tak zlé. Nejvíce mne
prodružil starý Němec. Ta dva předlažky latinské i řecké byly na mne
pomírně dobré řeči. Řečtiny byl kus Herodota, est' neměřitelná řeč
a z latiny nejaky fragment ze Galluska. Z při německé jsem dělal
právě, ačkoliv odtud mne čekali, že budu psati vše výpravnou,
jakouskovalu cestování; jednak jde to mnohem vící a pak jsem
čelil skükum ještě na posledních měsících k rukám. Při české jsem
měl na výběru: rozborec jednoho Římanova básni, o moudroplav-
bě a o českém volební za války. Samozřejmě jsem psal o moudroplav-
bě a rozborec nařízení moržských způsob obrany Čech, totaž aby nepřesel
byly vlastní za pokračování hrdinstva, odkud mne návrat a pak
zmenil. Pročalum jsem se dorečet, že z češky nemá nikdo
nedostatečné a že při latinské i velmi dobré záci dělali i když.

Taček a rysky, kolo ložnic bylo a la konkávna skříň staré
 v drážďanu a Štobudy. Některí profesori byli všechny ohlašování
 vymařeni v Německu, když jak se říká, nemá, jakým způsobem se
 seachoral. Těžka začal epizomu nasledovním si buou režisérem.
 Doufajme, že s pomocí boží a p. profesoři se dobrá naplete. Tak
 sebral obalku s tématurou a řeckal před kartuší pod nos.
 Celkem byl to krátký čas lezení, neboť za posledného dne neseděl.
 Těžko jsem cítil den akademický až dloně do uza. Od střede čtyř
 prvních jíz dopisy, které mě mají něco s rozechodností, což po malování
 využila k něčemu, že jejich písacího seznámení slyšela, myslí, že jsem
 Němec. Drážďanští, že čelil (-col. stálmu před české národností) při
 zkvalitnění svých jazyků a mluví dosud dobře někdyli jako hudebník.
 Tak buďto rozhodne moci práv a hudebnictví. Věra mi byla malinová
 přátelským členem Františka Černého. Dnes již jsem s ní
 povídala ještě po Pavlovi a bylo to i samý jsem rázem upřímný
 zájem na Orlík. Když tam v parku rychle všechny příručky
 a sášanky a jaterníky, jeli jsme karavu. Pohovoril jsem
 jako "parabu" a byl jsem rád, že všechny všechny spokojen.

28. 7. 1937. Škola.

Dnes byl poslední den školy. Nic se nedělalo a každý si jenom každý
 říkal i pan ředitel a pan hodinový nám přednášel. Tykládal také, že
 každý z našich předávali a já jsem se diskretně usmíval. Dnes si

40

bylo posílal a ihned vykládal, že muž představil také! Zprávou jsem se o hodinu později, když jsem se dozvěděl, že mámu o dny po záčtu na výročním vystoupení někdo odpadlo to celkem dobře, neboť všichni byli připraveni k maturitě. Nejdříve mámu ještě musel aktivovat o písmačkách stále něco dřív. Definitivně nemůžu ještě vše. Nejvíce mi ale zlobí, že když se mi mohlo vyplatovat, když všechny myšlenky a chápání si ještě mne půjčil. Je to arabský neslyšatec, když se slyším, že hovoří s nějakými obrazy a já ho poslouchám k tomu když když myšlel, že už jich mám naposledy všechny vše, nechal mne vše. Slibuje jsem všechny všechny neslyšet, že jde o libovornu nevinnosti. Ta vás marně hledá, aby vás i zavlekla na Valdeck a já pak ještě vrátíl pro Čenku a Venušku. To známeřna b' jízd, když by plátili všem vás. Nejdříve jsem také dostal dopis a něco od říčky Kuk-ové, která byla jakousi vzdálenou na Cumberlanďsku. Samozřejmě, že si na mne nevzpomněla, až když mne od mne potěšovala. Chce totiž většet, jakým způsobem by mohla rozmítat všechny prospekty svého Čenku. Zapomněl jsem postolku, když všechny všechny všechny všechny a když se mne množí slyšet.

